

מסורת הש"ס

(א) ב"ב קע"ה: כחצות קב.
(ב) לקמן כ"ב: ע"ש [עדות
ס"ב מ"ג.] (ג) [לקמן
ע"ה. ב"ק י"ב. ב"מ ט"ז.
(ד) ב"ק י"ב. ב"מ ט'
לקמן ע"ה.] (ה) [לקמן כ"ד.
סב:] (ו) [לקמן ע"ז. ב"מ
י"ז.] (ז) [קדושין מ"א.
(ח) ירמיה ל"ג.] (ט) [דברים
כ"ד.] (י) [שם.] (יא) [ובס' ד"ה
כחצית].

מוסף רש"י

[illegible]

וְקָן שֶׁאֵין דִּיעַ לֵאמְרוֹ. שְׂהוּ חֶסֶד וּמִקְוֶה לֹא לִגְמֹר וּגְמֹר דְּעִמְהִי וּמִקְוֶה וְלֹא גְמִירָה לֵאמְרוֹ דְּעִמְהִי אֲלֵא בִּשְׁעֵרוֹת. לֵאחֲרֵי שִׁנְתָּהּ הַשְׁטֵר כָּתֹב גִּבּוֹר. הַמְלוֹה מִמֶּנּוּ: מִנְּכֵסִים בְּנֵי חֹרִין. אֲבָל לֹא מִמֶּשְׁעָבְדֵי כִּיּוֹן דְּלִיכָא שְׁעֵר צַעֲדִים לִית לֵיהּ קִלְפָא וְהוּא לֵיהּ מְלוּהָ עַל פִּהּ. אֲלֵמָא כָּל אֲדָם נִמְי מִקְנֵה דָּא וְהוּא שְׁטָרָא כְּשִׁתְּכֵם בִּי הַעֲבֵר לֵאחֲרֵי זֶמַן כִּכְרֵי הִיא מְסֹר לְמִלוּהָ וְהִיאךְ נִכְסֵי הַעֲבֵר הִיא מִשְׁעָבְדִים בִּי וְהִיא עֵינִין סִפֵּר מִקְנֵיהָ אִי לֹא דִקְאֵמִיר יִתְהִילֵהּ מְלוּהָ לַעֲבֵר וְחֵסֶד וְהִדֵּר מִקְרִיֵּה יִתְהִילֵהּ: כּוּסְכֵּי וְכֵסֶּה. וּמִקְנֵיהָ לֵיהּ לִבְעֵל וְהוּא בִּי נִתְהִילֵהּ: וְהִיאךְ כּוּסֵּךְ אִם שׂוֹכְרוֹ. פִּרְעוֹן הַכְּמוּסָה שְׁפִירָה וּמִקְוֶה לֵאחֲרֵי וְהִיא מִחֲתֻמַּת עֵדִים וּמוֹסְרָתָא לֹא לִירֵאִי בִּידֵי: עֵלוּ. עַל הַעֲבֵר: קְנֵאֲסֵהָ. לְבַד שְׁטֵר מִמֶּנּוּ וְהוּא וְהִיא שְׁטֵר דְּהוּא לֵיהּ הִיא עֵבֶד מִחֲרָה וְגִיטָה וְחִירָה כְּזֹא לֵהּ כִּחָד: וְזֹלָר מִכְלָתָהּ אִם קֵנָה. דְּכִי אֲמֹר רִנָּן חֲרָו שֶׁל אֲדָם קוּיָן לֹא לֵאחֲרֵי מִכְלָתָהּ אֲמֹר דְּשִׁאֲנִי מִקְרָקֵי דְּחִירָי מִמִּקְרָקֵי דְּלֵא לֵאחֲרֵי וּרְבָא גּוֹפִיָה אֲמִירָה דְּלֵא הֵי בְּשֵׁיט אֲחֻזִּין (יִמָּךְ דָּף ע'): כְּנֻסֹּת. לִינֵינוּ רָאוּ לֵהֶן: חֲרָהּ כִּבְשָׁה לֵאחֲרֵי מִכְלָתָהּ. כְּגוֹן כֵּן גַּם בְּחַד חֲבִירֵי וְהִלָּךְ עַל חֲרָה וּמִכְלָתָהּ לֵהּ הַחֲרָה אִי נִתָּן לֵהּ בְּחֻמְתָּהּ וְהִיא וְדִלִּי אִינֵה מְגוֹרֶשֶׁת דִּמְחָן מִגְרֶשֶׁה לֵהּ דְּשִׁשְׁתָּן הַבְּעַל הִגַּט בְּחֲרָה לֵהּ שִׁלָּה הִיחָה דְּחֻקֵּי לֵהּ מִכְלָתָהּ וְהוּא טוֹמֵן צִדָּה וְכִי אֲחֵא הִיא חֲרָה לִירֵה לֵאחֲרֵי מִכְלָתָהּ הַבְּעַל אֲחִירֵי לֵהּ דְּחִירָה וְהוּא לֵהּ הַחֲרָה וְהוּא בִּיחָד: מֵה דִּידֵי דִּלִּיָּהּ. גְּבִירִישֵׁן עַל כְּרַחֵה: אִם חֲרָה. צַעֲדִין דְּלֵאחֲרֵי בִּין מִשְׁתָּה צַעֲדִין בִּין כְּרַחֵה כְּגוֹן חֲרָה אִינֵה שֶׁלֹּא קוּרֵס שׂוֹרֵק הִגַּט לְמִטָּה:

שאינו שער אללא אם כן
אשה לא ידעה כולי האי
בעלמא: לאחר חיתום
ב כתב ידו ואני ערב:

המביא גם פרק שני גיטין

וְעַתָּה שְׂאֵנִי דִידַע לִאֲקוּנִי אֵלָא אִמֵּר רַבָּא
 הֵכֵא בְּעֵרֵב הִיוּצֵא לְאַחֵר חֵיתוּם שְׁמִירוֹת
 יְבִיב מִכְסִּים בְּנֵי חֲרוּדִין אִמֵּר רַב אִשִּׁי מֵאִי
 יוֹשֵׁי־אֵל דְּלִמָּא גְּבֵרָא שְׂאֵנִי דִידַע לִאֲקוּנִי אֵלָא
 אִמֵּר רַב אִשִּׁי מִהֵכֵא בְּאִשָּׁה יְכוּחֶתָּא אֵת
 שִׁטָּה וְהֵאֵשִׁי כֹּחֵת אֵת שׁוּבְרֵי שְׁאִין קִיּוּם
 גִּטָּה אֵלָא בְּחוֹתְמֵיו אִמֵּר רַבָּא יְכֵתֵב לָהּ גִּטָּה
 וְתִנּוּ בִיד עֲבָדוֹ וְכֵתֵב לָהּ שְׁמֵר מִתְּנֶה עֲלִיו
 גִּנְאֵתָהּ וּמִתְגַּרְשָׁת בּוֹ וְאִמָּאי חֲצֵר מֵהִלְכַּת
 יוֹא וְחֲצֵר מֵהִלְכַּת לֹא קֵנָה וְכִי תִימָא
 עֲוֹמֵד וְהָאִמֵּר רַבָּא כֹּל שְׂאִילוֹ מִהֲלָךְ לֹא
 קֵנָה עֲוֹמֵד וְיֹושֵׁב לֹא קֵנָה הִוְלָכְתָּא בִּכְפוֹת
 אִמֵּר רַבָּא יְכֵתֵב לָהּ גִּטָּה וְתִנּוּ בְּחֲצֵרוֹ וְכֵתֵב
 שְׁמֵר מִתְּנֶה עֲלִיו קִנְאֵתָהּ וּמִתְגַּרְשָׁת בּוֹ
 וְיֹרִיכָא דְרָאִי אֲשִׁמְעִינָּה עֲבָד הוּא אֲמִינָה דְּקֹא
 בְּכַד אֲבַל חֲצֵר לִיגֹזֵר מִשּׁוּם חֲצֵרָה הִבָּאָה
 אַחֲרֵי מִכָּאֵן וְאִי אֲשִׁמְעִינָּה חֲצֵר ה"א דְּקֹא
 חֲצֵר אֲבַל עֲבָד לִיגֹזֵר כְּפוֹת אֲמִינָה שְׂאִינֵי כְּפוֹת
 מ"ל אִמֵּר אֲבִי מְכַדִּי חֲצֵר מִהֵכֵא אִתִּירְבִּי
 מִיִּידָה מִה יִידָה דְּאִיתָא בִּין מִדְּעָתָהּ וּבִין
 וְיֹרְחָה אָף חֲצֵרָה דְּאִיתָא בִּין מִדְּעָתָהּ וּבִין
 עַל כּוֹרְחָה וְהָא מִתְּנֶה מִדְּעָתָה אִיתָא בְּעַל
 וְיֹרְחָה לִיתָא מִתְּקֵף לָהּ רַב שִׁימִי בְּרֵי אִשִּׁי וְהָא
 וְלִיחֻת לִקְבֵּלָה דְּמִדְּעָתָה אִיתָא בְּעַל כּוֹרְחָה
 וְהָא וְקָא הוּי שְׁלִיחַ לִקְבֵּלָה וְאֲבִי אֲמִינָה שְׁלִיחֵי
 יִידָה אִתִּירְבִּי מִשְׁלַח יוֹשְׁלָה אִתִּירְבִּי וְאֲבִי
 וְלִיחֻת לִקְבֵּלָה נָמִי אֲשַׁכְּחֵן בְּעַל כּוֹרְחָה
 וְכֵן ה"ב מְקַבֵּל גִּטָּה לְכַתּוּבָה בְּעַל כּוֹרְחָה:
 ל הֵעֵלָה שֶׁל זֵית וְכִי: שֶׁלֹּא יֵד עֲבָד

לקבל ממתנה ממנו לא
הוא אמרה לא יהא לי
לקבלה מדעתה אבל בעל
לחן אבל הבעל עושה
וקמסוי שלי לקבלה.
ולחן ושלחה (קרי ביה
אביה מקבל גיטה
(11) מוצאה והיתה ע:

יר מעבד דלג גורין משו
אמן שליחות מידה אית
אע"פ שאינו עומד בצד חס
היה דומיא דידה דמפנה
ות הוא לו אבל בשאר דבר
לא קני וא"ת רב שימי מא
טא היה לכ"ע ו"ל דרב ש
י משום יד לא מיסתבר לי
שליחות לאחר כיון דשליחות

בחנו בע"ז ברה"ה. משמע שר
אלה מדעמיה חשיב שם
חזר שהיה לה קודם לכן
לפיקורו ולא מחגרש
גם לבתו קטנה ב
דמדת אביה ולא ה
עוד אמרין
מחגרשת שלה מדט

כא.

אלא מהבא ערב היוצא בו, קשה לר"י דכרסי הנושא (נפוחו)
 דף קכ"ז פליג ר' יוחנן ורש לקיס כתיבי אזי לך מנה בשטר
 וקאמר ההם כמנאי מרד דערב ופי' קבועי' דפליגי אזי חשיבא הודא
 אז"כ משמע דערב מחייב ליה מאוס מעות שמודה דנעשה ערב
 בשעת מתן מעות ומדמיית לה עלה
 והכא משמע כההיא שטרא הוא
 משעבד נפשיה להמחייב מעתה ולפי'
 ר"ת הכנס דלא מפרש משום
 ינאי חז"ל דכתבתי פליגי בן ננס ור'
 ישמעאל ערב בשטר וזלי מודה
 שאזי ערב בין שכתב בו וזלי נעשה
 ערב מעשכיו דרישא דקמי ערב
 היולא חזר חיסום שטרות משמע
 דפליגי בהודא מלגל נקט כהאי
 לישנא ערב שלא בשעת מתן מעות
 חייז וממדהר ליה כביסא הרי שהיה
 חונק חבירו משמע דפליגי נמי כחניק
 ומייתי הכא משום דמשעבד את"פ
 שלא היה השטר שלו ולפי' הקונטרס
 דפליגי בהודא את"פ דהם הוליא עליו
 כמז דר' גיבז כו' הכא נפח וחסם
 מחסיו ופולגמחיהו שלא חסם וערב
 נמי איירי כפלא חסם אלף שכתב אזי
 ערב [ומכר לו השטר בפני עדים]:
והילכתא בבבא. פסות ורשן
 בעינן כדמשמע לקמן

בזוהר (דף ע"ה.) נאמר (ה) כתב
ה' גט ומתן ביד עבדה יסן ומשמרת
ה' יסן זה גט עבד יסן גט הדא
מזר המשמרת שלל לדעתה
ופריך ביה אמאי הו' גט מזר
ממלת יסן וכו' יסן שאני האמר
ברא כל שאני מהכלל לא קנה עומד
יושב לא קנה והילכתא בכפות ופי'
בקותנרס בהאי קאמר ברא דנישור
אזי וכן פסקו הלכות דלית
דכפות ויסן בעיני וליכא למימר דלית
פירוש והילכתא בכפות לא חשיב מזר
ממלת ללא דמי לעומד יושב ויסן
דכפות מועיל לא לחוד נמי מועיל

וְלַעֲלֹם רָבָה לֹא אֵיירִי בְּכַפּוֹת דֹּלָכִי אֲמַאי אֲחָמֵר רַבָּה נִיעוֹר אִינוֹ
בָּגַט דְּהוּי חֲזַר הִמְשַׁחֲמַת שָׁלָה מַדְעָה אֲפִילוֹ הוּי מִשְׁמַחֲמַר לְדַעְתָּה
נִגְנוֹן שִׁדְיֹו כְּפּוֹתוֹת בְּחָזֵל וְאֲחֻזָּהוּ בִּידֵה לֹא הוּי גַּט דְּחֲזַר מִהֲלַכְתָּ
דְּהוּי דּוּמִיא וְחֵלֵה דְּלֹא קִרְחָהּ הֵחָם בְּפִיָּךְ דְּבִימ' (דף ט:)
וּמִינֵיהּ יִיחַ וְלֵהֵב דָּקָא מְבֻלָּה מוֹחֵל לֹא הוּי גַּט אֲע"י דְּחֲזַר מִדְּשַׁמְחֵת
לְדַעְתָּה אֲלֵּא וְחֵלֵה רַבָּה בְּכַפּוֹת אֵיירִי וְכִי לֹא יָדַע אֲכַתִּי דֹּלָכֵי
בְּכַפּוֹתֵהּ הוּב מַנִּי לְמִיפְרָךְ מִשְׁחֵי אִירֵיִל לְדַעְתָּהוּ אִינוֹ גַּט מְשׁוּם
לְדַעְתָּה מִשְׁמַחֲמַת אֲפִי' מִשְׁמַחֲמַת לְדַעְתָּה נִמִּי דְּחֲזַר מִהֲלַכְתָּ
הִיא אֲלֵּא לְדַעֲפֵיִךְ מִינֵה פִּרְיָ: **אָבֵר** בְּחֵצֵי לְבָנוֹר מְשׁוּם הַצִּירָה
וְחֲתֻרָּה הִכָּה לְחֹזֵק מִכָּאן וְי"ל דְּעַבְדָּה וְחֵלֵה לֹא גִזְרִין דֹּלָכֵי בְּכַפּוֹת
אָמַי ב'ו' וְחֵלֵה דְּבִפִּיָּךְ (דף י: ק:) אֲמַר' דְּחֲזַר מְשׁוּם יְדֵה אֲחֻזָּרָה
וְיֹלָה וְחֵלֵה דְּהוּי דְּקִי מִכָּה שְׁלִיחוֹת דְּחִין לְאֵדָם שָׁלֵן בְּכַפּוֹת אֵיירִי
וְחֵלֵה בְּעַל כְּרַחֵם הַתְּחַרֵּךְ מִכָּה שְׁלִיחוֹת וְי"ל דְּרוּקָא עֲשֵׂה שָׁלֵן בְּכַפּוֹת
זַעֲיִן דּוּמִיא רִידָה דֹּלָכִי חֲזַר מִהֲלַכְתָּ אֲמַאי לֹא קִנֵּה מִקְנֵה מְטַעֵם
קִשְׁיֹא לִיֵּה אֲטוֹ לֹא יָדַע שְׁלִיחוֹת מוֹשֵׁל וְשִׁלְחָה אֲחֻזָּרָהֵי הֵא כִּרְיִיתָ
י' כִּכֵּר בְּרִיָּה לְשִׁחְתָּן שְׁלִיחוֹת מִתְחַרֵּשׁת בְּלֵא הִנֵּגַת גַּט לִידֵה אֲמַי
לְמִימַר דְּפִדִּיף קֵרָא אֲכַתִּי לְהֵיב דּוּמִיא רִיד וְאֲכַי מִדְּרֵי לִיֵּה דִּלִּין
מִגְרַבָּה מוֹשֵׁל וְחֲזַר אֲחֻזָּרָה מְשׁוּם ד':

וְלֹאֵר לִפְנֵי אִי־תִבְרָא שְׁלִיחוֹת מִידֵה נִיחָא כִּיּוֹן דְּלֹאֲשָׁחוֹן שְׁלִיחוֹת בְּעַ"כ
דִּוְמִיָּא דִּידֵה וְיִמְיָה דְּחֹזֵר מִתְּנֵה נִמִּי אַע"כ דְּלֹאֲשָׁחוֹן בְּעַל כְּרֹחַ מִיָּהוּ
נִמִּין בְּזוֹרוּק (לְקַמֵּן עו.) שְׁלִיחוֹת וְאוֹמֵר רִבְיּוֹ יֵאָמֵר דְּלֹאֲשָׁחוֹן דְּמִדּוּס לֶכֶן
עַל יְדוֹ אֲבָל שְׁמִירָה דְּלֹאֵךְ אִי אֲשַׁכֵּר לֵךְ לִנְעֻב בְּשׁוּם עֵינִין שְׁלֵל
בְּרַחֲמֵהּ. וְאִפִּי בְּעַל כְּרֹחַ שֶׁל אֵב מִתְגַּרְשָׁה כְּשֶׁנִּתּוֹן לוֹ בְּעַל כְּרֹחַ
גִּירוּשֵׁין דְּבַע"כ בִּין הִיא בִּין אִבִּיהַ פִּירוּשׁ כִּיּוֹן דְּבַעַל כְּרֹחַ שֶׁל אֵב
עֹס נַעֲרֵה מִהוּ חֲשֻׁעָה שְׁלִיָּה לְקַבֵּל גִּיטָה מִדְּבַעַל כִּיֵּד אִבִּיהַ מִמֶּנָּה
כְּמוֹ שֶׁהִיא מִקְבָּלָה שְׁלֵל מִדְּעוּתָה אִפִּילוּ אִם כֹּחֲזֵר אִבִּיהַ מִמֶּנָּה:
על

31

עין משפט
זר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה תהיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
בה צרות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואב"א וכו'
דיבוללה להפקידו. קשה לי
הא מ"מ משכחת בחזר
דקטנה שהוא צפ"כ דא"י
להספיק:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה והילכתא
וכי' דאמר רבא כמב וכו'
דהויא ליה חצר:

תוספות רי"ד

ת"ש האשה כותבת את
השם והאיש כותב את
שם וזכר קיום הגט
אלו כחותמו. פי' אלמא
האשה כותבת גיטת בניד
לעל נותן לבעל והבעל
מחתמיה ונותנו לה
מגרסה כו' ופי' שם
האשה וידעת להקטן.
ומהאז מוכיח שצריך
המסור להקטן הגיט
הדיו והקולמוס ובעל
כו' כי שיהא הכל שלו: ועל
הדל של עבד נותן לה
אז תעבד ותקטן וכתב
שיכול להוית' קדמא
במיה וכו' אלעזר ריא א
סמיה אמא אפילו חתמא
ר' יאיר וכו' וכתבתו עסק: